

„Lékařství v Popovicích se naše rodina věnuje již od roku 1934,“
vysvětluje naše dětská paní doktorka.

Problém může nastat, když si lidé své nemoci googlí a léčí se podle internetu.

Petra Bittmanová (Oliveriusová), autorka rozhovoru, foto autorka

Kdo z Popovických by neznal paní doktorku Hoftovou! Myslím, že drtivá většina z nás stála v její čekárně, až bude moci vstoupit do ordinace, ať už jako pacient, nebo jako doprovod. Každý by mohl o svém pocitu, když jde k doktorovi, asi říci své. Já jsem se se svojí sestrou Kájou vždycky v ordinaci dohadovala, která z nás půjde na očkování první. Obě jsme to chtěly mít co nejdříve za sebou, ale nebály jsme se – čím to bylo? Dnes chodím k paní doktorce se svými dětmi a přemýšlím nad tím, jak je co nejlépe připravit na očkování či prohlídku.

Dnes jsem strávila v ordinaci neuvěřitelnou hodinu a půl a bylo to opravdu příjemné! S paní doktorkou i sestřičkou jsme si hezky popovídaly o houbaření, vaření, řízení a hlavně o práci dětské lékařky a sestry. Probraly jsme i spánek a usínání po celém dni s pacienty a i to, že velká část práce nastává i po ordinaci době, kvůli „papírování“. Stát se lékařem není jednoduché a cesta je dlouhá a náročná. Nedávno paní doktorka přijala i novou sestřičkou, o které se díky rozhovoru můžete také něco málo dozvědět. Paní doktorka prozradila, že každá její nová sestřička přinesla ordinaci nějaké zlepšení. S novou sestřičkou začala například používat elektronický kalendář místo papírového.

Osobnost: dětská lékařka
MUDr. Jarmila Hoftová, 61 let

- > rodačka z Velkých Popovic
- > má syna a dceru, čtyři vnoučata
- > vystudovala fakultu dětského lékařství při UK
- > záliby: četba historických a psychologických románů, zahradničení, cestování a vnoučata

Osobnost: zdravotní sestra
Kateřina Rozehnalová, 43 let

- > pochází z Valašského Meziříčí a žije již 10 let v Mnichovicích
- > je vdaná, má dvě dcery
- > vystudovala obor všeobecná zdravotní sestra
- > záliby: kultura, kino, historie, kočky a rodina

► **Vaše rodina má ve Velkých Popovicích dlouholetou tradici, že?**

JH: Je to tak, žijeme tu již 90 let. Dědeček byl doktorem pro dospělé a moje babička byla dětskou lékařkou. Dokonce dědeček ordinoval i v ordinaci, kde ordinuji dnes já. Bydleli tam, kde má dnes ordinaci pan doktor Havlíček. V roce 1934 se sem nastěhovali a od té doby se zabýváme zdravím občanů.

► **Táhlo Vás Vaše povolání od malička? Jak dlouho zde pracujete jako dětská doktorka?**

JH: Ano, jelikož jsem to viděla doma, tak jsem se o to dost zajímala a už od mala jsem věděla, že bych to ráda dělala. Babička byla lékařkou 55 let. Já v Popovicích dělám doktorku 33 let. Tři roky mám praxi v Benešově, kde jsem po studiích pracovala. Za doktora – ortopeda jsem se i vdala, jeho sestra i rodiče jsou také lékaři.

► **Kdybyste se nestala lékařkou, jaké jiné povolání Vás lákalo?**

JH: Jeden čas jsem se dost zajímala o češtinu, latinu a historii a uvažovala jsem o učitelství. To je spojené i s mou vášní pro četbu. V tom jsem měla za vzory své rodiče, učitele.

► **Kolik jste měla zdravotních sestřiček nebo snad zdravotních bratrů?**

JH: Bratr žádný nebyl, neměla bych s tím žádný problém, ale zdravotních bratrů je všeobecně málo. Sestřiček jsem měla pět a nyní mám novou paní sestřičku, tedy v pořadí šestou. Vtipná historka je, že moje první sestřička byla úplně první miminko, které odrodili babička s dědečkem, když sem nastoupili. Shodou okolností museli k porodu, když se slavil Štědrý večer. Slavili tady v Popovicích úplně první Vánoce a do toho tato událost.

„Bydleli tam, kde má dnes ordinaci pan doktor Havlíček.“

Jak snadno se sestřičky v dnešní době hledají?

JH: Hledají se dost špatně, protože jich je málo. Ale paní sestřička se přihlásila a jsem moc ráda. Se zdravotním bratrem jsem nikdy nepracovala, ale určitě by to bylo trochu jiné, možná jako když je otec na mateřské dovolené. Takových tatínků jsem pár zažila, dalo by se to spočítat na prstech na ruce. Tatínkové zkrátka neřeší takové věci jako maminky.

Byla jste v dětství hodně nemocná? Jak často býváte nemocná nyní?

JH: V dětství jsem byla nemocná asi jako každé dítě. Ne nijak závažně, ale ze začátku určitě nějaké nemoci proběhly. Teď nemocná tolik nebývám, určitě jsem si díky svému povolání nějakou imunitu získala. Covid jsem měla kupříkladu dvakrát a očkovaná jsem šesti dávkami. Očkují se i na chřipku. Pokud ale přijdou rodiče, kteří své děti očkovat nechťejí, tak si podepíší revers, a i když mě to mrzí, respektuji jejich rozhodnutí.

„Nikdy jsem neměla v puse cigaretu, dokonce jsem to ani nezkoušela.“

Co Vás nejvíce na pacientech štvě či mrzí?

JH: Obecně vlastnost u lidí, kterou nemám ráda, je nespolehlivost. S nespolehlivci se špatně komunikuje a řeší problém. A u toho zdraví je domluva důležitá. Zodpovědnost pak hodí na někoho jiného a stává se, že je občas někdo trochu drzý. To je ale u lidí obecně, ne že by se to objevovalo jen v ordinaci. Někdy je těžké, když přijdou již s diagnózou.

Co dodržujete Vy? Za tu dobu, co jsem se já stala Vaším pacientem (od roku 1998), jste se vůbec nezměnila a vypadáte stále stejně.

JH: Nedělám nic zvláštního, pracuji dost na zahradě, mnohdy i docela těžce. Nikdy jsem neměla v puse cigaretu, dokonce jsem to ani nezkoušela. Trávím tedy dost času venku, dále mám ráda dobré jídlo, miluji ryby. A jestli si dám někdy nějaký alkohol? Ano, to si dám, piji červené víno a dám si i koktejl. Někdy i kořalku. Dětem ovšem alkohol nedoporučuji, vím, že někdo dává dětem pivo, s tím ale já

nesouhlasím, i když ordinuji v Popovicích, pivovarském městě. Co se týká sportu, ničemu jsem se speciálně nevěnovala, ale lyžovala jsem.

► Cestujete? Většinou míváte celý srpen dovolenou, kde ji trávíte?

JH: S manželem jsem hodně cestovala, procestovali jsme celou Evropu. Jezdili jsme i autem. Letos jsem ale věnovala svou dovolenou vnoučatům.

► Jak se za dobu Vaší praxe změnil pohled na zdraví?

JH: S příchodem internetu se stali mnohdy z pacientů lékaři. Není to jejich vina, dnešní doba nutí lidi číst a informovat se na internetu. Smutné je, že si tam najdete kdekdo. Někdy je ale lepší se na internet vykašlat a použít selský rozum. Já sama se musím stále zajímat o novinky. Co se změnilo, je očkování, dříve se tolik neočkovalo, dnes je to již běžná praxe.

„Držím se zásady, že léčím člověka, a ne krabičku.“

► Výbornou věcí je CRP test, kterým Vy disponujete, pamatujete si jeho začátky?

JH: CRP jsem získala díky Pivovaru a občanům. V Popovicích probíhala anketa, kdy chtěl Pivovar na něco přispět, přihlásila jsem se s tím, že bych chtěla první CRP přístroj, a získala jsem nejvíce hlasů. CRP test ale není vše. Někdy je potřeba dát antibiotika, i když jsou hodnoty testu nízké. Záleží na mnoha aspektech. Držím se zásady, že léčím člověka, a ne krabičku. Hodnota CRP testu je pro mě pomocná hodnota. Od jara řádí epidemie zápalu plic, což jsou většinou mykoplazmové pneumonie, a pacienti mají někdy i velmi nízké hodnoty CRP testu, ale antibiotika potřebují. Dost záleží na tom, jak člověk vypadá.

► Jak se za dobu Vaší praxe změnilo rodiče a jak vnímáte moderní formy výchovy?

JH: Doba se změnila a moderní výchovu někdy hodnotím spíše jako nevhodnou. Myslím si, že je důležité dítěti ukázat, jaké jsou meze, mantinely. Nemyslím tím, že by měly být fyzicky trestané, to vůbec ne, ale vysvětlit jim, co je už moc. Ono se jim pak těžce žije, když neví, kde ta hranice je. Mnohou z toho plynou úzkosti a psychologické problémy, kterých dost přibývá. Dnes všichni spěchají a je mnohem větší tlak na výkon u dětí. Rodiče se snaží dětem věnovat a dát jim co nejvíce, ale ono to není jen o aktivitách, kroužcích každý den.

► Co v dnešní době nejvíce trápí naše děti?

JH: Je to všechno, o čem mluvíme. Jsou na ně kladeny vysoké nároky. Ony pak mají pocit, že musí být štihlé, krásné a úspěšné. Děti potřebují, aby se jim rodiče věnovali, a ne tak, že je do školy dovezou autem, že jim donesou tašku do lavice, ale třeba by ocenily, že s nimi půjdou na procházku nebo jim přečtou knížku.

► Váš otec, Ing. Jan Matátko, byl 16 let starostou, mělo to na Vás nějaký vliv?

JH: Starostování tatínka na mě vliv nemělo, ale oba rodiče byli učitelé a to vliv mělo. Nejhorší snad je, když se navíc dobře učíte, to je pak hned řečí o nadřezování, ale je to asi mezi dětmi normální. Otec, elektroinženýr, učil na střední průmyslové škole elektrotechnické v Praze a maminka učila dějiny umění a výtvarnou výchovu. Učila nejprve zde a pak na gymnáziu v Říčanech. Pak se ale vrátila k umění, je malířka.

„Chodte ven a dobře se stravujte.“

► Podzim je tu, co byste rodičům a dětem doporučila?

JH: Chodte ven a dobře se stravujte. Je důležitá vyvážená strava a vitamíny, doporučuji jíst v těchto měsících dostatek ovoce. Vyhýbala bych se velkým obchodním centrům a přeplněným prostorám.

..... Dovolím si i pár otázek na novou sestřičku:

► Jak jste se o volné pozici zdravotní sestry v Popovicích dozvěděla?

KR: Našla jsem inzerát na facebooku a přihlásila jsem se.

► Líbí se Vám tu?

KR: Ano, překvapilo mě, kolik motivů koček jsem tu našla, beru to jako známku toho, že sem patřím, protože kočky miluji. Cítím se tu dobře. Dříve jsem pracovala v Kunraticích, také v ordinaci pro děti a dorost.

► Je práce sestřičky náročná?

KR: Práce zdravotní sestry je opravdu náročná povolání, zejména na psychiku, nemůžeme si dovolit žádný přešlap. Nesmíme na nic zapomenout a musíme se držet pravidel. Těžká je také někdy komunikace s lidmi, někdy jsou lidé arogantní a těžko se s nimi pracuje. Každý den chodím spat brzy, abych byla připravena na další den.

Paní doktorko, mockrát Vám děkuji, že s takovou péčí a důsledností pečujete o naše nejmenší i větší děti! Paní sestřičko, děkuji i Vám a ať se Vám ve Velkých Popovicích líbí a dobře pracuje! ■

PRAKTICKÝ LÉKAŘ PRO DĚTI A DOROST

Dům lékaře / T: 323 665 136
Husova 198 / 251 69 Velké Popovice

ORDINAČNÍ DOBA:

PO	07.30–12.00	12.00–13.00
ÚT	07.30–13.00	
ST	11.00–15.00	15.00–17.00
ČT	07.30–10.00	10.00–13.00
PÁ	07.30–11.00	11.00–13.00

Přednostně plánované odběry: 07.30–08.00